

ligheden saa levedygtige, at de for en stor Dels Vedkommende overgaa de mindre Kjøbsteder omkring i Landet. Jeg ser derfor ikke rettere, end at Lovforslaget fortjener megen Velvilje, og at der er al Anledning til at fremme det.

Det ubeluffer imidlertid ikke, at der kan være afstillige Enkeltheder, som kunne trænge til nogen Forandring. Det har allerede været vanskeligt at finde en passende og rigtig Titel til Lovforslaget. Som man ved, er det i Folketinget indbragt som privat Forslag, og det hed den Gaa: Oprettelse af en Kreditforening for jydsk Landbygninger. Jeg skal ikke opholde mig ved, at ogsaa den Titel lider af den Mangel, som jeg paapegede ved den anden Kreditforening, vi forleden havde til Behandling. Der bruges Udtrykkene: Forslag til Lov om Oprettelse af en Kreditforening, men i Virkeligheden er det kun Forslag til Lov om Afgang til Oprettelse af en Kreditforening. Jeg skal ikke opholde mig derved, men bemærke, at man under Forhandlingen i Folketinget kom paa det rene med, at man ikke kunde bruge den nævnte Titel: Kreditforening for jydsk Landbygninger; man ændrede den da til: Kreditforening for Bygninger paa Landet i Jylland. Om der er vundet noget derved, ved jeg ikke. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at man har glemt i § 1 at gøre en tilsvarende Forandring. I § 1 tales der om en Kreditforening for jydsk Landbygninger, som der stød fra først af. Noget Afgrænsning forekommer mig dog at være paa sin Plads, jeg taler ikke om Afgrænsning over for Husmandskreditforeningen, den Afgrænsning giver sig af sig selv, Grænsen ligger i Burederingssummen. Det kan desuden kun være en Fordel for de Folk, der have Ejendomme, hvis Takationsværdi ikke er større end 6000 Kr., at en saadan Kreditforening som denne oprettes, thi de have da to Steder at henvende sig; Konkurrenten vil derfor være ret gunstig. For Statens Vedkommende forekommer det mig ogsaa, at det ikke vilde være saa uheldigt, om flere af de Ejendomme, som ellers komme ind i Husmandskreditforeningen, ville foretrække en Kreditforening som denne, thi derved vil Statskassens Renteanvar for Laanene jo bortfalde, og ikke træde i Virksomhed; der-

imod forekommer det mig, at der paa andre Punkter er Spørgsmaal om en Grænse, der maa drages. I første Række skal jeg nævne Spørgsmaalet om, hvorvidt industrielle Ejendomme kunne optages i denne Kreditforening; Lovforslaget indeholder ikke et Ord derom. Nu da der for Rigsdagen foreligger et Lovforslag om Oprettelsen af en særlig industriel Kreditforening, vilde det under Forudsetning af, at dette Lovforslag fremmes, hvad jeg haaber, ikke have nogen stor Betydning, om den her foreslaaede Kreditforening ogsaa kom til at omfatte saadanne. Jeg vilde finde det naturligt, at den ikke gjorde det; men saa maa en Bestemmelse derom optages i Lovforslaget. Paa et andet Sted synes mig derimod, at en Grænse nødvendig maa drages; det er over for Spørgsmaalet om, hvorvidt det er Meningen med en Kreditforening som den paataente, at den kun maa optage Ejendomme, bestaaende af Bygninger alene, eller Ejendomme, som tillige have noget Jordtilliggende — jeg sigter ikke her til Gaardsplads og Have. Forholdet er det, at i de jydsk Landkreditforeninger kan der optages Landejendomme, paa hvilket der ligger Bygninger, som have et andet Djemed end at høre til Landbruget; men der tages blot ikke noget Hensyn til den forøgede Værdi, Ejendommen derved kan faa. Der som der i Esbjerg, Struer eller Herning findes Kjøbstadejendomme, hvortil der hører 10 Tønder Land, eller anden Ejendom uden særlig Bestemmelse af dens Djemed, som har et lignende Jordtilliggende, bliver Spørgsmaalet om de to Værdier, den Værdi, som Ejendommen har som Landejendom, og den forøgede Værdi, som Landejendommen faar derved, at Bygningen er indrettet til anden Brug og Behov, end Landbruget medfører, her er altsaa Spørgsmaal om at træffe en vis Grænse, bestemme, hvorledes denne Kreditforening skal stille sig i et saadant Tilfælde. — Det oprindelige Lovforslag gik ud paa, at Laantageren skulde indbetale til Reserve- og Administrationsfonden $2\frac{1}{2}$ p Ct. af Laanets Beløb og endvidere $\frac{3}{10}$ p Ct. aarlig fra Laanets Stiftelse. Dette er forandret til, at Laantageren skal indbetale til Reserve- og Administrationsfonden 5 p Ct. af Laanets Beløb. Jeg har Grund til at tro, at denne Forandring er truffen af